

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

III. Iac. Sadol. S.R.E. Card. Rodolpho Pio Carpensi S.R.E. Card. S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

II.

JACOB. S ADOL. S. R. E. CARD. PETRO BEM-
bo, S. P. D.

Nec hiliter possum, neque tristiter, etiam verbis ad te scribere: quod in altero mihi animus meus repugnat, in altero hominū opinio atque iudiciū. Quaecumque tamen id sit quod mihi accidit, scire te volo, me his proximis comitiis à Paulo III. Pont. Max. in amplissimū ordinem S. R. E. Cardinaliū esse coopratum. Quod si ne letandum, necne sit, equidem ignoro. Scio enim me alias huiusmodi occasiones vitasse: & nunc quidem certe quod factum est, neque ex voluntate mea, & præter omnem expectationē factum est. Ac singularis quidem Pont. Max. voluntas declarata est aduersum me, qui iudicauit eo honore me dignum, quo forsitan non sum dignus: vel potius planè non sum, quis enim est tam arrogans, qui audeat ipse de se facere iudicium dignitatis? Sed quod ego line ambiguitate & sine vilo errore iudico, onera quæ honorem eum consequuntur, mihi ita graua sunt, vt nō videam quo pacto possim ea sustinere ac ferre. Te quidem rogo mi optatissime Bembe, vt me amare non desinas. Minor apud te sum factus, quam fuerim antea. Hoc enim & ego suspicor & re ipsa ita est. Sed noli hoc quaeso, meae culpæ adscribere: potius fortunam accersis, quæ me compulit in eiusmodi vada & cautes, vt aut fama omnium prudentiæ abiicienda mihi fuerit, aut libertas infringenda. Ego verò pudore & timiditate ingenua quadam malui contineri, quam stultus iudicari. Si lapsus iudicio sum, ignorantia id meze tribuendum est. Si verò mea ratio habet aliquam rationem, cum tu si defendendam susceperis, potero sperare, me omnibus purgatum & probatum fore. Te quidem ego indies magis magisque diligo, plurimique facio. Lazarum meum meis verbis salutare iubetemque, ceteros: quos ferè habemus amicos communis. Me quo minus plura scribam, meae molestæ grauesque sollicitudines, & cura rerum necessariorum auocat. Vale. Romæ, Calen. Januarij, M.D. XXXVII.

III.

JAC. S ADOL. S. R. E. CARD. RODVLPHO
Pio Carpensī S. R. E. Card. S. P. D.

Cum me tecum vnà, Paulus Pontifex Maximus in amplissimum S. R. E. Cardinalium ordinem coopratum: non tã res ipsa mihi iucunda accidit, propter prioris vitæ meæ (vt ego arbitror) beatioris desiderium, quam summi benignissimi que Pontifi-

cis tale de me iudicium, & iucundum, & gratum exitit. In quo
auxit permultum animi mei lætitiā, quod te socium, vel potius
duxem habiturus sum in omnibus præclaris actionibus, quæ
per nos ad Dei omnipotentis gloriam, & Christianæ Reipublicæ
rem, & suscipienda fuerint, & tractanda: ut etiam si vitæ
impar, voluntate tamen proximus sim futurus. Sed de his aliter
Nunc tibi ex animo gratulabor, reque videre quā primum opta-
vi mutua nostra benevolentia, quæ semper animo potius tenen-
ta, quā officiis inter nos usurpata est, propter distinctionem
videlicet nostram & vitæ, & locorum, nunc a fidelitate constan-
dinis, & communicatione consiliorum, ubiorem multo magis
fructum nostrum utiq; afferat. Tu vale, & ignosce brevitati
meæ: plura enim scribere meæ occupationes non sinuat. Item
vale. Romæ, V. Cal. Ianuarij, M.D. XXXVI.

IV.

IAC. SADOL. S. R. E. CARD. MARIO A-
lgerio Rheatis, & Laurentio Grana Signis Epi-
scopis S. P. D.

CUM me nihil tale cogitantem, ac præter omnem expectationem
meam, optimus Maximus Pontifex in sacrum collegium
S. R. E. Cardinalium cooptasset, non existimaui tantum mihi
rarum & sollicitudinis ab ipso honore, qui certè maximis occu-
pationibus est impeditus, afferri oportere, ut officij obliuiscerem
quo mihi videor ambobus vobis esse obstrictus. Tanta est huma-
nitas earum literarum quas mihi rescripsistis: adeoque vestram
propensam & beneuolam erga me voluntatem visus sum agnos-
cere. Quod profectò gratissimum mihi accidit. Talibus enim vi-
ris, quales estis vos, probatum me esse, præcipuum præmium mihi
videtur esse virtutis. Quæ quidem virtus si tanta in me existeret,
quanta à vobis magis prædicatur, quā à me ipso agnosceretur,
gauderem maiorem in modum iudicio doctissimorum & amicissimorum.
Nunc et si opinionibus de me vestris imparcem esse
me sentio, amore tamen erga me vestro nihilominus lætor: fieri
leque patior, videri vobis maiora quæ benevolentia vobis de-
pugnet, quam quæ veritas ipsa fert. Sed de his satis. Ego hoc honorem
factus sum vobis non amicus melior, sed aliquanto ornatio. Quæ
quidem honor magis mihi erit & optatus & gratus, si ex eo
cultas mihi affuerit, bene de vobis, & de vestri similibus promerendi.
Non enim alium ex illo fructum aut specto, aut percipere
cupio. Vos si persistentem vestram benevolentiam erga me confir-
mabit, & humanitati constabit vestra, & facietis mihi gratissimum.
Valere. Scriptæ erant hæc literæ, cum tuas eodem die rece-
dissem.